

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt. 50 kr. egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős a kiadó laptulajdonos:

Kutasi Imre.

Szerkesztő:

Katona Imre.

Szerkesztőség: Piac-utca 1824. sz. Szikszay-féle ház.

Kiadóhivatal: Nagytemplom-tér, 318 sz. Sz. Nagy Károly ház

Hirdetések a legmértékeltbb árszámítás mellett vétetnek fel.

Egyes szám 4 kr.

Napi érdekü események.

Bécsből írják a következőket:

„Mindenek előtt valami örvendeteset: Ő Felsége a király tegnap alkalmat vett magának, hogy nagy meglepéssel nyilatkozzék mostani tartózkodásáról a magyar székvárosban.

„Igen kellemes volt ott“, — mondá Ő Felsége, — „ugy látszik, minden meglehetősen jól megy. Ez a Budapest egész amerikai tempóban fejlődik. Nagyszerű, a mit ott véghez visznek.“

Ezek szerint biztosnak lehet venni, hogy azok, a kik a magyar viszonyok friss evolúciójába fennakadást hoznának, a király előtt nem tennék magukat kelemesekké.

A magyarországi ügyek folyásával azonban épen nincsenek meglepődve a kifejezetten exkluzív és klerikális arisztokraták kicsiny, de igen választékos, vagy jobban: magas születésű körében, a kik a szorosabb udvari körökkel egy magyar rangtársuk és idevaló udvari méltóság által érintkeznek.

A nemes gróf dolgozószobájában, a hol a „legelőkelőbb“ társaság legkiválasztottabbjainak kis konventikulumjai szoktak lenni időnként, meglehetősen kedvetlenséggel ítélték el Apponyi gróf legújabb kisiklását a képviselőházban.

Az egyik ur szinte nevetségesnek találta a helyzetet, melybe a „kormányké-

pes ellenzék“ vezére, Ugron halasztási kísérletéhez való csatlakozása által juttatta magát.

„Jelen voltam“, — mondá ez az ur — s mondhatom, ép ugy nézett ki a dolog, mintha Apponyi egy erdélyi medvét akart volna tánczoltatni és a medve tartotta őt a kötélén és ő járt a medvetánczot, a szabadelvűek és radikálisok pedig jót nevettek. Nem, ezuttal nem volt impozáns; de épen nem.“

A koalíziós politika és az általa támogatott Windischgrätz-kabinet szemmel láthatólag konszolidálódik. Vannak ugyan még mindig elszakadások a koalíciótól, különösen a Hohenwarth-klubban; de ennek nincs jelentősége, mert ha ez elszakadások még nagyobb mértékben fordulnának is elő, a kormánytól nem ragadhatnák el a képviselőházban a notórius többséget, a Windischgrätz-kabinet pedig egyelőre és még hosszú ideig nem reflektál a kétharmad többségre, mivel főcélja és létalapja a status quo fenntartása mindenben, a mi alapvető elveket érint.

Költségvetéshez és gazdasági javaslatokhoz elég a többsége; arról pedig kezeskedik a kabinet egyes tagjainak okosága és békés természete, hogy a közigazgatás, az érvényben levő törvények alkalmazása körül gondosan ügyeljenek arra, hogy a koalícióba lépett pártokat ne bántsák meg. Régi, de be nem vált

miuta szerint való megfontolatlan csinytől itt nem kell tartani.

Szimics szerb külügyminiszter és miniszterelnök körirata itt kitünő benyomást keltett, nem kevésbbé az ifju király felköszöntője. Komolyan aggódtak, a „meglepetés“ miatt, melyet a toaszt hozott volna; — Milán urnak, a ki mindenestre sugója volt a fiának, nagyon aggasztó ötletei szoktak lenni.“

— Országgyűlés február 8. Az országgyűlés mind a két háza ma tartotta első ülését az új ülésszakban.

A képviselőház ülése alig tíz perczig tartott. Pedig olyan telt ház volt, a minőt alig lehet remélhetni még a legérdekesebb tárgyalásokra is. Bevonultak a horváth szavazatok is, de ez uttal nem olyan zordon ábrázattal, — mint máskor. Mosolyogva köszöntötték magyar kollegáikat, a kik csak néhány napja tettek látogatást náluk Zágrábban.

A kormánypart s az ellenzék két nagy — pártja tömött padsorokban büszkélkedett s hogy a történelmi hűségnek eleget tegyünk, megjelent az Eötvös párt tizenkét tagja is. A ház ülése e nagyérdéklődéshez képest is nagyon egyhangu volt. Mindössze az történt, hogy felolvasták a királyi leiratot, mely az országgyűlés harmadik ülésszakát megnyitja s elhatározták, hogy a ház tisztségviselőit pénteken, a bizottságokat pedig szombaton választják meg.

A főrendiház ülésének szintén ez volt a tárgya. A különbség csak az, hogy aránylag üres ház előtt folyt le az ülés. A kis számú főrendek közt megjelent Prónay Dezső br. is, a ki súlyos betegségéből felépülve, ezuttal először — volt látható a főrendiházban. Barátai közül számosan üdvözölték.

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA.

Biri története.

Irta: Kis Csernal Aladár.

— Mondd csak, százados ur, hogy is van a Biri története? kérdi Rényi főhadnagy Cservárytól.

— Amint az erdő szélén lovagoltam, hatalmas szarvasbika ugrik ki. Biri megijed. Neki vág a széles ároknak. E pillanatban elszakad a nyereg szíj, a nyereg velem együtt befordul az árokba és Biri heza iramodik . . .

Megesik az máscn is, barátom, s szerencse, ha csak ennyi bajjal. Mindössze a balkaromon szenvedtem némi horzsolást.

— Nem a te Biri lovad történetét kérdelem én, százados ur, hanem a Makády Biriét.

— Makády Biri felől nem tudok történetet s ha tudnék is, nem tartanám tisztességes dolognak fiatal leáry felől történeteket mesélni . . .

Ezt különös hangsúlyozással és szikrázó szemekkel mondta Cserváry.

— Miért ne, ha igaz a történet, . . . pedig ugy beszél, Makády Biri története igaz. Feleli a főhadnagy.

— Hazugság! . . . Vág vissza Cserváry.

— Melyik részében az?

— Eh, tudom is én?! . . . Azt sem tudom, milyen történeiről akarsz beszélni . . .

— Arról, hogy Makády Biri egy szép napon kilovagolt az erdő felé s lovát az erdőszéli nagy tölgyfához kötötte, ő maga pedig epret

szedni ment az árnyas pagonyba . . . Később még egy lovat kötöttek ugyanazon fához s annak a gazdája is epret szedni indult, de nem az indáról, hanem a Makády Biri ajkaról . . . Valami ostoba fiu örvös galambra süti el fegyverét a közelben, mire a lovak megijednek, kantárt, nyeregszíjat összetépnek és vadul száguldva vágtatnak haza felé: az egyik a Makádyék majorjába, a másik . . . a te istállódba . . . Gratulálok, százados ur . . .

— Főhadnagy ur, ön hazudik és rágalmaz. Tudni fogja kötelességét . . .

Szó nélkül elváltak. A főhadnagy segédek után, a százados Makádyékhoz ment. Elmondta Birinek, hogy a városban felőlők beszélnek.

— Hát azután nem is örül neki, hogy igaz, amit beszélnek? kérdi gyermeketegen Biri.

— Birikém, akar-e Cserváryné lenni? Szakítja félben Cserváry a szilárd elhatározás hangján.

— Cserváryné? . . . már hogy a maga felesége? . . . no ne bolondozzék már . . .

— Hát ti mi fölött alkudtok? kérdi a belépő Makádyné.

Azt kérdeem, nagyságos asszonyom, Birikétől, akar-e a feleségem lenni?

— No hallja, maga ugyancsak katonáson csinálja a dolgát . . . És miért olyan sietős ez a kérdés? . . .

— A felelet is . . . sóhajtja Cserváry, . . . mert ha nem akar lenni, . . . elmegyek — a más világra . . .

— Dehogy is megy . . .

— A feleségem lesz hát?! . . . tör ki ujongva a százados.

— Igen, igen, ugy-e igen mamám, édes,

aranyos mamám?! . . . és két nehéz könyecsepp gördül ki a selymes pillák alól.

— Nos, akkor eljegyezzük egymást, jegygyűrű nélkül is, drága szép arám . . . és egygyé forrott a két izzó ajak.

A segédek estére összejöttek. Megállapították a feltételeket. Bandage nélkül, nehéz lovassági kardokkal, harcztéptelenségig, szúrás nincs kizárva. A párbaj reggel 6 órakor megtörténik a kaszárnya vivő termében.

Kiragoygtak a csillagok. Makády Birire a legszebb éj borult. Megálmodta, milyen boldog lesz ő Cserváry oldala mellett. Irigyelni fogják, mert három vármegyében nem lesz olyan szép, erős, bátor, igazi férfi és katona, mint az ő férje. Büszkévé teszi a tudat, hogy ilyen férfit neje lesz és szeretheti azt, aki őt olyan nagyon, nagyon szereti . . .

Cserváry nem tudott aludni. Egy nap történetének kissé sok volt, a mi vele ma történt. A rettenthetetlen katona, a kitünő vivő aggódni kezdett e párbaj eshetőségei miatt, a mi eddigi párbajainál soha elő nem fordult.

Féltette életét, amelyhez már drága arájának is volt joga.

Reggel lett. A segédek megérkeztek. Bántotta őket, — hogy Cserváry izgatott és nem aludt.

Szükszavuk voltak, — csak azt kérdezték miért védi annyira M a k á d y Biri hírét, — nevét?

— Jegyesem felelte Cserváry.

Ez volt az utolsó szó, amely ajkairól elhangzott.

Tíz percz múlva hordágyon hozták lakására hulláját.

— **A junktim.** „A gyermekek vallásáról.”, illetőleg az 1868: 53. t. cz. 12-ik és 14-ik szakaszainak módosítása tárgyában a képviselőház elé terjesztett törvényjavaslat, mint tudva van, kimondja, hogy „a jelen törvény az általános kötelező polgári házasságot szabályozó törvény-cikkkel egyidejűleg lép életbe”. A képviselőház igazságügyi bizottságában felmerült azon indítvány, hogy a házassági törvényjavaslatba is ugyanily rendelkezés vélessék fel. A bizottság azonban tartozónak ily tisztán politikai természetű junktim-ok iránt nyilatkozni. Másfelől meg feleslegesnek is tartotta a rendelkezés felvételét, mert a miniszterelnök már programjának előterjesztésekor kinyilatkoztatta, hogy a kabinetre nézve ugy az egyik, mint a másik törvényjavaslat egyaránt kormánykérdést képez. A két törvényjavaslat azon esetre, ha az országgyűlés mindkét háza elfogadja, együttesen fog szentesítés alá terjesztetni.

— **Uj miniszteri tanácsos.** Beksics Gusztáv országgyűlési képviselőt s lapunk kitűnő munkatársát legközelebb miniszteri tanácsosi ranggal a miniszterelnökségnél szervezendő közjogi osztály élére nevezik ki. Őszintén örvendünk a jeles publicista e kitüntetés fölött, s meg vagyunk győződve, hogy alkalmasabb és méltóbb vezetőt a nevezett fontos osztály élére nem is találhatunk volna.

— **A házassági javaslat.** Teleszky István előadó már beterjesztette a bizottság részletes jelentését is, melynek főleg a horváth kérdésre és trónöröklésre vonatkozó része kelt szélesebb körben érdeklődést. A javaslat természetesen már előbb véglegesen szövegezve, csupán az egyes szakaszok egymás közötti vonatkozásait és számozását kellett még az előadónak újolag elvégezni, miután a javaslatból egyes részek átvetettek az anyakönyvi javaslatba, más részek pedig a javaslat más helyére helyeztetek át. Ugy értesülünk, hogy a javaslat és indoklásának kiosztása a jövő hétfőn már megtörténhetik.

— **A kormány ma fog dönteni a polgári házasság tárgyalásának idejére nézve.** Wekerle miniszterelnök mint már közöltük is, hétfőhöz egy hétre február 19-én kívánja a tárgyalás megkezdését az ellenzéki vezérférfiakkal folyta-

A bonczolásnál Dr. Hizéry Pista megálla-pította, hogy a kard hegye a szív balkamrájába futott.

Makádyék megértették, miért volt olyan síetős a kérdés és a felelet.

Öt év óta zöldült már a hant, öt év óta — nyíltak a virágok Cserváry sirhalmán, a Makádyék kegyeletéből.

Hizéry Pista megunt a egyenruhát, meg vele együtt a katonaiéletet és a fővárosba jött, a hol az egyik előkelő, elmeegógyító intézetben orvososi állást nyert.

Az igazgató orvos, az intézet tulajdonosa, ágról-végről rokonságban volt a Hizéryekkel s igen rokonszenvesen fogadta Hizéry Pistát.

Sorra vezette betegeihez s mikor vagy 20 — 25 szobát végig jártak, megszólal az igazgató.

Utoljára hagytam a legérdekesebb esetet rátom. A férfiak osztályán az ötös, a nők osztályán a 13-as számú betegre kell a legtöbb gondot fordítanunk. Gyógyíthatatlan mindakettő, de eléggé csöndesek. — Jöjjön csak az 5-ös beteghez.

Uri kényelemmel butorozott szobában föl s alá járkál a torzonborz szakáln beteg. Pongyolában van.

A szoba egyik sarkában huszáregyenruhába öltözött alak van.

— Ketten vannak? kérdé Hizéry.
— Nem barátom, feleli az igazgató. A huszár csak ki van tömve. A betegnek az rögeszméje, hogy ez a huszár él, az ő századosa, a ki párbajra hívta. A beteg nagyon szereti a huszárt, de ha a roham meglepi, előveszi a nádpálcáját s olyan mozdulatokat tesz mintha vivna s a mellébe szurkál. A huszár elbukik, a be-

tott tanácskozás eredményéhez képest kitűzni. Minthogy a bizottsági jelentés és javaslat csak a jövő héten lesz kiosztva, 4—5 nap pedig legalább is szükséges a bizottsági munkát tanulmányozására, 19-ike előtt alig is volna lehetséges a tárgyalást megkezdeni.

— **Vatikáni hang a polgári házasságról.** Az Osservatore Romano, a Vatikán lapja Budapestről beavatott helyről levelet közöl, amely az újságot arról értesíti, hogy a magyar kormány egyházipolitikai javaslatának, első sorban a polgári házasságról szóló törvényjavaslatnak a képviselőházban hatvan szavazattöbbsége biztosítva van.

Millennium.

Debreczen, február 9.

Főnt az ördög garázdálkodik. Vihar, zivatar tombol, mintha mindent ki akarna szakítani a helyéből s halomra hanygni. Aeolus valamennyi gyermeke egymás haját tépi s összehorjolják egymást és mindent, ami ziháló tüdőik és légcsöveik útjába esik. A termékeny anyaföld méhében ezalatt puha ággyában kényelmesen szunynyad a mag, melyet kellő időben gondos, hozzáértő kéz vetett el. Nem törődve a vihar üvöltésével és tombolásával, nem törődve hóval és fagygyal, köddel és langy-dövel odafenn, kényelmesen nyújtózkodik odalessen a mag, sejtet sejt mellé, rostot rost mellé rak, csirázik és kél. És mikor az áldott tavasszal jön a nap s meleg sugaraival csalogat és édesget, ellenállhatlan hajtsással keresztül a zsenge cseméte a föld-takarón, szárat növeszt és nő, nő, amíg erővel és nedvvel telten a levegőbe ér fel s illatos virágait és áldott gyümölcseit kínálja.

Lukács miniszter működését ecseteltük az imént, a millenniumi kiállítás keletkezését, virágzását és érését. Mily óriási koncepczió; de mily csodás ápolása az elvetett magnak, mily bámulatos dődelgetése a gyenge csirának, mily fáradságtalan elősegítése és fejlesztése az ezer különféle irányban megoszló s ismét egy egyetlen gócpontban egyesülő szálaknak! És mindez csendben, nyugodtan, előre nem tolokodva, majdnem elrejtözve egy ember vezeti, sőt végzi; ez az egy ember Lukács Béla.

De a féltékenységgel határos szerénysége dacára egész jelentőségében felismerte őt a király szeme, a nép szíve és a király nem fejezhette

teg ráborul és sirva kiáltozza: szeretlek, nem akartalak megölni, megbololtam, nem — tehetek róla, — bocsáss meg édes jó százados ur . . .

Gyöngéden kell bánni a beteggel, mert ellenmondást nem tűr. A részleteket majd később fogom elmondani, most még a 13-as szobát akarom bemutatni.

Hizéry betekintett a tizenhárom számú szobába.

Fiatalt nőt látott ott.

Háttal volt az ablak felé fordulva. Éjfekete haja végig omlott magas, karcu termetén. Valami képet tartott maga előtt, majd lehanyatlottak karjai a képpel együtt s mereven bámult a porrtetegre, melyet az ablakfüggönyön beszűrődő, imbolygó napsugár tánczoltatott a levegőben.

— Most ki fog rajta törni a roham, mondja az igazgató.

A beteg az ágyra veti magát, s keservesen sir . . . sir . . .

— Ne vigyék el azt a koporsót, nem halt meg, ő él, él . . . szeret engem, nem hagy el, ne tegyék a földbe.

Síró görcsöt kapot, azután elájult.

Hizéry átvette az intézet vezetését, az összes könyveket, a betegekre vonatkozó feljegyzéseket szobájába hozták.

Nagy figyelemmel lapozta a törzskönyveket.

Szíve egyszerre összeszorult, szeme könnybe lábadt s a törzskönyv hatodik lapjára irt két névre tapadt. Ez volt ráirva:

5-ös szám: Rényi Jenő: 13-as szám: Makády Borbála.

be itt tartózkodását a nélkül, hogy meg ne tekintse ennek a nagy munkának a teremtő működését, valamint a magyar nemzet is, a parlament közremunkálása folytán, amely mindazt, amivel érintkezésbe lép, a nagy nyilvánosságra juttatja, — mind mélyebben és erősebben, határozottabban és örvendetesebben jut arra a tudatra, hogy ez idő szerint kitűnő jó kereskedelmi minisztere van és hogy Magyarország ezeréves fennállása ünneplésének legfontosabb részei a legserényebb, leglelkismeretesebb, legjártaabb és legszerencsésebb kezekre vannak bízva.

Igen, a millénniumi kiállítás méltó lesz a nemzethez és ezeréves fennállásához, nemzeti lesz, nagy kiterjedésű, impozáns, káprázató fényes. A világnak egy meglepően szép, a korszerű műveltség, tudomány, művészet és ipar ezer bájaival ékes fővárost; egy viruló, gazdag, a század magaslátán álló országos; egy derek, nemes, értelmes, kifejlődött, munkás népet fog e kiállítás bemutatni.

Ez bizonyos és kétségtelenül meg lesz; de csak lesz, ma még nincs meg, és szükséges, sőt elengedhetlen, hogy az összes vezető és teremtő körök lelkesedjenek Lukács példáján, becsületesen és erélyesen közreműködjenek a nagy, ideális mű alakításánál. Óriási munka az, melylyel a szent nemzeti ünnepig még hátralévő egy-két év alatt meg kell birkózni. Ugy a fővárosnak, mint a vidéknek nagy, nehéz, a magyar faj egész hazafiságát, a magyarok egész odaadását és egész becsülvégét igénybe vevő munkát kell végeznie.

A hatóságoknak, testületeknek, de különösen a hirlapoknak, a közvélemény e hivatott ébresztőinek, szabályozóinak és órainek nem szabad nyugodniuk, sem pihenniük, amíg a dolgok keletkezésében vannak. Feladatuk teljes magaslátán kell állniuk és hasznosan, segítőtleg támogatniuk azt a gondolkodót és vezetőt ott a kereskedelmi minisztériumban. Akkor aztán részük is lesz a becsületben, mely az egész országra, az egész nemzetre hárul, ha az ezeréves ünnep, a millénniumi kiállítás oly nagy-szerűen és fényesen sikerül, amilyennek azt Lukács tervezi, ápolja, becézi, elősegíti, kifejléshoz viszi, megérésre fölneveli.

Apró hibák.

Debreczen, febr. 9.

Társadalmi életünk minden rétegében, lépten-nyomon oly sok visszas állapotokkal találkozunk, hogy azokat e lapok szűk keretében összegyűjteni, azokat egyenként elősorolni lehetetlen volna s a mi fő, nőveli ezen rendelen állapotokat még azon sajátságos körülmény is, hogy ezen apró hibákat tulajdonképpen a már jobb és magasabb műveltséggel, ösmeretekkel bíró egyének követik el és pedig a nélkül, hogy abból magokra nézve a következtetést levonni igyekeznének.

Ilyen apró hiba a többek között az, hogy egy kellő műveltségű egyén, a midőn összes kulcsait, Wertheim záróját, vagy kapuja kulcsát elvesziti, annak előkerítése iránt lépéseket nem tesz, hanem legtöbb esetben a saját gondatlanságát s egyéni hibáját cselédjére, inasára fogván, azt vagy elkergeti, vagy annak árát béréből kifogja; már pedig, ha elveszített ingóságainak csak egy keveset utána nézne, azt legtöbb esetben, — ha másutt nem, — a rendőrségnél megtalálná, mert hiszen a legbiztosabb forrásból tudom, hogy ilyenféle ingó tárgyak, a rendőrségnél százával vannak letéve, a nélkül, hogy azokat valaki igényelné.

Vannak olyan egyének, a kik a náluk történt — kisebb-nagyobb mérvű lopásokat, vagy épen nem, vagy csak napok, sőt hetek multával jelentik be, a mikor már annak előkerítése legtöbb esetben igen nehéz dologgá, avagy épen lehetlenséggá válik.

Igen sokan vannak olyanok, akik a házuknál, nap nap után — a koldulási napokon kívül, — kéregetés végett megjelent csavargóféle egyéneknek alamizsnát nyújtanak, hogy azonban az illető érdemes-e a segélyre, vagy nem, azzal nem törődnek, még kevésbé törődnek azzal, hogy ezen tettök által véteneik-e a közrend ellen.

Ezen eljárás képezi alapját — a napjaink-

ban márg és e k

Ho

és gazda

nek el, a

egy csel

jének a

kulcsára

zony me

sunkban

mert his

tás, sőt

gedélyez

es ez rés

egyet-má

egy kis e

tesz, de

mennyib

cselje. or

féher ru

Eze

zésében

kivált ha

betörés,

De

tatásaban

ugyan m

szólani,

alig van

szonyok,

az ugyne

rázogatna

egyfelől

dig másf

tendő ese

Szin

vább a

s z o k á

a tulajdo

szomszéd,

lőszinűleg

hogy a p

A k

könnyű v

ifju nemz

legtöbb e

publiban

sasággal

pénzes fi

reskedő,

rosodását.

Ilyen

házigazda

jukat dac

sohasem

maguknak

hatnak.

Szin

nap után

is, hogy a

mintha az

rakosgatja

után öket

törődnek,

ég, ha az

A fe

száz apró

meg lehet

kinek is r

gondatlan

legnagyobb

* A

utmutató

egyházi ü

Irta E ö t

terjedelm

tenkint jel

oldalon

tárja föl,

középkor

máció ha

felügyelet

hozataláig

kezeti nép

feltüntetes

nyekkel, n

szabályokl

gok, gyár

ban már annyira szokássá vált — szédelgéseknél.

Hogy a cselédekkel szemben egyes gazdák és gazdasszonyok, mily lényeges hibákat követnek el, arról nem is szólok, pedig, ha egyetlenegy cseléd tartó gazda sem engedné meg cselédjének a szerető tartást — s a kapuja kulcsára több figyelmet fordítana, — bizony-bizony merem állítani, hogy a cselédügy városunkban száz perccel jobb állapotban volna, mert hiszen azon cseléd, — kinek a szeretőtartás, sőt a mi több, a házhoz való bejárás is engedélyezve van, arra is vesz magának jogot — és ez részben indokolt is, — hogy szeretőjét egyet-mással megkínálja, minnek folytán annak egy kis elemőzsiát, esetleg bort, zsirost stb. félre tesz, de sőt az ilyen cseléd tovább is megyen, a mennyiben lett szeretőjét még jobban lebilincselje. annak folytonosan mos, vasal és egy kis fehér ruháról gondoskodik.

Ezen engedélyadás, ezen apró hibák elnézésében rejlik a házitolvaj, melyből később, — kivált ha a gazda időközben szigorubb lesz, — betörés, lopás is keletkezik.

De tovább menve az apróbb hibák felkutatásában, ilyen a többek között, — a miről ugyan már csak ugy négy szem között szeretnék szólni, nehogy a policzaj meghalja — az, hogy alig van ház, hol a cselédek, esetleg a háziaszszonyok, a reggeli szobatakarítás alkalmával, az ugynevezett portöröl ruhákat, ne az utcára rázogatnák ki, a mely eljárás pedig a midőn egyfelől az ottan járókra igen kellemetlen, addig másfelől rendőri kihágást képezvén, büntetendő cselekmény.

Szintén az apró hibák közé sorozható tovább a kisebb kereskedők azonosokása is, miszerint a téli hónapok alatt, a tulajdonképeni bolthelyiséget elhagyatva, a szomszéd, esetleg a 3 ik szobába — amely valószínűleg fűtve van, — húzódnak ki a nélkül, hogy a pénzesfiókjukat elzárják.

A kereskedő urak ezen szokását aztán, a könnyű véru, jóra-rosszra egyaránt fogékony ifju nemzedék észre vevén, néha csupa juxból, legtöbb esetben azonban lépési szándékból, a pudliban levő pénzes fiókot, a legnagyobb gyorsasággal kirántván, avval — vesd el magad, a pénzes fiókkal ugy elszalad, hogy az illető kereskedő, néha csak órák multával tudja meg károsodását.

Ilyen apró hibák közé tartozik továbbá a házigazdák azon szokása is, hogy az utcaajtójukat daczára a rendőri tilalomnak, éjszakára sohasem zárják be, mely által pedig nem csak maguknak, de sőt a szomszédoknak is kárt okozhatnak.

Szintén a kereskedő urak követik el nap nap után azon eléggé nem ostorozható eljárást is, hogy áruik legnagyobb részét a boltajtóba, — mintha az nem is az övék volna — aggatják, rakosgatják ki s daczára annak, hogy nap nap után őket meglopják, a következményekkel nem törődnek, gondolván, hogy majd megőrzi a jó ég, ha az nem, a rendőrség; mily naivítás!

A fent elősorolt s ahhoz hasonló száz meg száz apró hibák elkövetését pedig, igen könnyen meg lehetne akadályozni, anélkül, hogy az bárkinek is nagy erejébe kerülne, de az emberi gondatlanság, a könnyelműség, — a század ezen legnagyobb hibája, — nem engedi.

Gy.

Irodalom.

* **Az egyházi közigazgatás kézikönyve,** utmutató lelkeszek, bírók, ügyvédek, tanítók s egyházi ügyekben működő tisztviselők számára. Irta Eötvös Károly Lajos tanfelügyelő. A terjedelmes és gyakorlati munka először fűzetként jelent meg, aztán pedig kötetekben. A második kötet jelent most meg belőle, mely 170 oldalon a felekezeti iskolajogot tárgyalja föl, kezdve történeti visszapillantással a középkor egyház és iskolai állapotaira, a reformáció hatására az oktatásügyben, az állami felügyeletre az 1860-iki 38-ik törvényzikk meg-hozataláig. A történeti részre következik a felekezeti népközlők, a középiskolák és főiskolák feltüntetésre igen részletesen, az országos törvényekkel, miniszteri rendeletekkel, egyházkerületi szabályokkal, utasításokkal. A felekezeti hatóságok, gyámegyesületek, szigorlatok, nyugdíj stb.

fel-sorolásával. Végül betűrendes tárgymutató tájékoztat a nagy anyag közti könnyebb eligazodásra. A második kötet ára 3 frt.

* **Ida mazurka** czimmel csinos kis tánczdarabot irt Sándor Mihály. Kapható Schmidt S. hangszer- és zeneműkereskedésében.

Különlék.

* **Királyleány mint Szamaritanusnő.** Mária Valéria főhercegné nemesszivőségéről megindító példákat beszélnek Lichtenegg vidékének a lakói. Lichtenegg mellett egy kis községben az utóbbi napokban két kis gyermeknek megfagyott a keze. A szegény szülők Vogl ezredorvoshoz fordultak segítségért, s az orvosnak sikerült is a kicsinyek kezét meggyógyítani, legalább annyira, hogy most már nem fenyegeti a szerencsétlenül járt gyermekeket az operáció. — Mária Valéria főhercegné, — mihelyt a szerencsétlenségéről értesült, — meglátogatta a betegnek fekvő kicsikéket és igazi királyi bőkezűséggel gondoskodott arról, hogy semmiben hiányt ne szenvedjenek.

* **Mária Dorotya főhercegnő és az olasz trónörökös eljegyzése.** Az olasz udvari körökben, mint Rómából táviratozzák, határozottsággal arról beszélnek, hogy az olasz trónörökös legközelebb eljegyezi Mária Dorotya főhercegnőt, József főherceg legidősebb leányát. Az olasz udvari körökben e hirt a legnagyobb rokonszenvvel fogadták.

* **Negyedmillió alapítvány.** Józsa Gyuri, a régi magyar világban a tréfák nagymestere, a ki Jókainak is modellül szolgált, vaskos, de mindig találó tréfákkal töltte idejét. — Egyetlen fia Józsa Kornél cs. és kir. kamarás is emlékeztetéssel teszi nevét, — habár más módon, — mint atyja. — Nejével együtt, gyermekük nem lévén, elhatározták, hogy egész vagyonukat, — mely negyedmillió forintnál nagyobb, alapítvány-nak ajánlják föl a honvédtisztikar árva leányainak számára fölállítandó leánynevelő intézet javára. Az alapító levelet már ő feisége elé terjesztették.

* **Csalás a bécsi Angol-banknál.** Rack A bécsi kereskedő furfangos csalás útján károsodott meg 4000 frt erejéig. Racknak az Angol-banknál nyitott számlája van. Ezt a körülményt egy csaló felhasználta s egy utánczolt levelező-lappal, a melyet a cég használni szokott, 4000 frt utalványoztatott ki a bankkal Lang Ernő mérnök címére Pozsonyban. — A bank elküldte a pénzt s a mint kiderült, az illető egy ideiglenes bérelt lakásában át is vette azt a levélhordótól, de mire Rack a csalás nyomára jött s a nyomozás megindított, a csaló eltűnt.

* **Az elégedetlen székely.** Veress Ferencz, a kitűnő híru kolozsvári fényképész, — ifju korában társa volt Vastagh Györgynek, az azóta nagy híre emelkedett festőművésznek, aki fiatal éveiben szintén fotografálással kereste kenyerét. A Vastagh és Veress cég fotografái kedveltek voltak egész Erdélyben. Egyszer bement az atelierbe egy öreg székely házaspár, hogy fényképezze le őket. — A félvétel sikerült, — a fotografia nagyon jó volt, — az öregek megszólalásig híven pisolyogtak rajta, a mi magyarul mosolygást jelent. De pár hétre visszajött a pár s az öreg góbé az asztalra dobta a fényképeket.

— Visszahozám, tartsa meg az ur magának.

— Miért? hűledeztek a fényképészek. Talán oem hasonlít?

— Nem azért haragvánk meg, — más a hiba.

— Hát micsoda?

— Hogy micsoda? — szólt a székely nagy nehezteléssel, a fénykép alája bökve. A műk becsületes nevük Orbán Aron és Fekete Rebeka, kegyelmek pedig ezt irták alája: Vastag és Veress. Ez a hiba.

* **Rövid hírek.** Uj igazgató. A király Antolik Károlyt, a pozsonyi állami főreáliskola igazgatójává nevezte ki. — **Egy betörő hagyaték.** A híres bécsi betörő, Groschl után 4070 forint maradt kötvényekben. — **Harcz egy vadkannal.** Menyházaan egy vadkan megtámadta az ott működő iparvasutat, azonban a vasuti munkások csakhamar agyonverték. — **Oláh véreng-**

zés. Az oláhok Nagy Enyeden sorba gyilkolják egymást, napokba három oláhot lőttek le társaik. — **Vasuti szerencsétlenség.** A Párisból Belgiumba közlekedő vonat tegnap kisiklott. Hat ember meghalt, husz pedig megsebesült. **Beteg költő.** Coppée Ferencz, a nagyhirű költő Párisban veszélyesen megbetegedett.

No persze!

Irta: Olive.

— Kopik a fogad, te vén zsarnok! Majd, majd, csak lessed! mormogta Margit asszony fogai között.

Kire haragudhatott vajjon az a fess asszonyka?

— Kire? — Hát az unalomra! Egy csöpp foga sem volt már annak a szörnyetegnek, — a mint azt Margit asszony megjegyezni szokta, — ősz is volt, tőpörödött is.

Mikor megkérte a kezét és azt Margit, a patikáros lánya megtagadta tőle, bal kezével olyasmit művelt, mint ha egy nagy zacskó aranyat csörgetett volna.

Az anyai szív, nyomban feléje hajolt.

— Leányom, leányom gondold meg, hogy atyád már nem él és nagy nyomornak nézünk elébe — intette Margitot anyja.

Margit, mint afféle tudatlan libácska, persze ellent állott anyja kívánságának, mert hát Pista, az első éves jogász... No persze!

Könny, rimánkodás, kétségbeesés, elájulás két-három izben — tudva levő dolog — nem használt; a „muszáj” döntött.

Margit, a pályikus leányból, Margit, a fess, vidéki asszony lett: Nagy ur, a gazdag magázó felesége.

A mint az esküvő után Nagy ur haza vitte a feleségét, nyomban leült a nagy karosszékbe, elővette csibukját.

Margit asszony nézte. — A füst karikák mind felé tartottak és hódoltak neki, mint új asszonynak.

Addig a pillanatig, a mig Margit asszony a már fent hallottakat nem mormogta el, az öreg unalom mindig csak pófékelt.

De az asszony a faképnél hagyta és besietett saját lakosztályába, hol faragott íróasztalánál helyet foglalt, a tollat a kezébe vette, egy szelvet papirt maga elébe tett és irt:

„Vidéki fess asszony vagyok, distingvált urral levelezni óhajtok. — Levelek „Margit” jelige alatt kéretnek.”

Megnézte kétszer, háromszor, négyszer és azután borítékba zárva, megczimczte és a szobalánynyal postára küldte.

Elégedetten dörzölte kezét, mint a ki kötelességét lelkiismeretesen végezte.

Másnap, ismét találkozik az uj pár az ebédlőben, hol étkezés után a szerelmi ömléngés ismét csak a füstkarikák útján lett nyilvánvaló; de az asszony, a fess Margit, visszafujta ezuttal a karikákat, a melyekkel azt akarta mondani:

— Kopik a fogad!...

Az öreg, fogatlan unalom csak tovább ingerkedett, mert hát mást nem tehetett.

Harmadnap bekopogtatott a levélhordó és Nagyné Ó Nagyságát kereste. — Epen kint volt. — Látta a levélhordót és utána sietett.

— Mit hozott? kérdezte látható örömmel.

— Levelet, — felelt a levélhordó.

— Adja kérem ide, mert ez nekem szól.

És kikapva a levélhordó kezéből a levelet s felbontotta.

Hogy mi volt benne? Nem árulom el.

Elég az hozzá, hogy jött levél, ment levél.

Az utolsó levélben, a mi jött, az volt írva:

Igen? — Abba pedig a mely ment, az állott: No persze!

*

— Fogadjunk, hogy nem! kiáltott Zuzmarás Pali a poéta. — Tette pedig azért, mert azt mondták a barátjai, hogy megint a rövidébet fogja huzni.

Fogadtak.

Három órákor délután, elment Zuzmarás Pali arra felé, a honnan az a „No persze!” érkezett.

Felment a lépcsőn és nem találkozott senkivel; bement a szalonba és ott volt Margit asszony. — A honerők találása és elfogyasztása után, leültek ketteskén a kis alacsony pam-

lagra. — A mint így sugtak, bugtak mindjobban bele melegedve, csócs után ahitozott Zuzmarás Pali, a poéta és kivánságát csak egy szóban juttatta kifejezésre:

— Igen?
Abban a pillanatban — persze, véletlenül — betoppant az öreg unalom és nyomban megadta a választ:

A bal kezével valamit a fejére vetett a poétának.

Egy pillanat műve és kiugrott az ablakon. Zuzmarás Pali pajtasai megrémülve kons tatáltak, hogy a tiz üvegnyi pezsgő fogadást elvesztették, mert hát a poéta most az egyszerű a hosszabbat buzta. de nem bírta elhuzni, mert az ablak vasrostélyához volt kötve.

Vidék.

— Közel vidéki hírek.

* Polónyi Géza meghátrál. H. Szoboszló róli írja levelezőnk, hogy a szerdán, a Boes-kay-zászló alatt tartott népgyűlés után rendezett díszbeszéd alkalmával Kossuth Lajos hazánkiát, mint a liberális eszmék hajlíthatlan bajnokát örömhévűlt lelkesedéssel üdvözlöttük és elhatároztuk, hogy a képviselő urat felkérjük, miszerint ezen üdvözlésünket Kossuth Lajosnak, mint Hajdu-Szoboszló város diszpolgárának, alkalmas módon hozza tudomására.

Lengyel Imre, s. k.
a népgyűlés elnöke.

Polónyi Géza erre a következőkben válaszolt:

Budapest, 1894. febr. 8.

Tekintetes elnök ur!

A hajdu-szoboszlói népgyűlés megbízásából Kossuth Lajos nagy hazánkiához és városunk diszpolgárához intézett üdvözlő sürgönyt megkaptam.

A megkeresés értelmében kötelességemnek ismerem a sürgönybe foglalt üdvözlő határozatot a kormányzó urral megfelelő módon közölni. Szívemből örülök rajta, hogy a népgyűlés is felismerte annak jelentőségét, hogy a függetlenségi és 48-as párt által hirdetet elvek alapján készült és ezen alapelveinkben helyes, de lényeges részleteinkben elveinkbe ütköző javaslatok általam is mindig vallott alapelveinkben Kossuth Lajos eszméinek diadalát jelentik.

Hazafias üdvözléssel

Polónyi Géza, s. k.

* Rendőrségi viszonyok Szatmárt. Szatmári levelezőnk írja: A hármagykosságot a városunk közönsége még mindig nagy izgatottságban van annyira, hogy most már a kisebb tolvajlásokat is, minők lud, tyuk, fa és más efféle apróbb lopások, nagyobb szemmértékkel mérik. De hát nem is csoda, mikor városuoknak 32 rendőre van ugyan, és ezek közül 8-8 végzi az éjjeli szolgálatot, de voltaképp csak négy helyen van egyszerre fölgyeület, mert kettőssel járnak, ha nem szenderegnek s ilyen két fölgyeületnek több utcája van és így voltaképpen éjjelenként csak négy ember őrökölnek egy olyan nagy területű város éjjeli biztonsága fölött, mint Szatmár? Ideje volna közönségünk éjjeli biztonsága fölött is buzgóbban őrökölni, hiszen a pótdóntok eléggé nagy hozzá; eddig a pótdóntok csak 80%, de nemsokára elérjük a 100%-ot is.

NAPI HIREK.

Határidő naptár.

Nagy sétatangverseny vasárnap és ünnepszopon d. u. 4-6 óráig a Margit-fürdőben.
Museum a kollegiumban a közönség számára nyitva van vasárnaponként 10-től 12-ig délelőtt.
Anyakönyvtár a kollegiumban a közönségnek nyitva dénteken 11-től 12-ig.
Nyilvános olvasóterem a kollegiumban, Hétfőn, Szerdán és Szombaton d. u. 8-6-ig nyitva.
A kir. itélő tábla hivatalos órái: d. e. 8-12-ig, d. e. 2-5 óráig. — Az igtató, kiadó hivatal és az irattár: nyitva d. e. 9-11, d. u. 8-4 óra közt; vasárnap és ünnepszopon d. e. 10-11 óra közt.

A Gőnczy-egyesület „Otthon”-a (Keresk. Akad. földsz.) Szerdán és Szombaton d. u. 5-8 óráig van nyitva.
December 11-étől február 24-ig dohánybevitás Debreczen határaitban, Hajdu-Dorogon deczember 11-től febr. 27-ig.

Február 10. este fél 6-kor Szűcs Mihály gazd. tanint. tanár felolvasása.
Február 10. Sajtó tárgyalás özv. Veress Lászlóné contra Vertesi Gyula és Lánicz-Horuyák Viktor.

Február 10. Az evang. filléregylet thea-estélye.

Február 10. A Margit-fürdő és a jégpálya személyzetének tenczvigalma a Margit-fürdőben.

Február 10. Az ev. ref. egyház építettő nagybizottságának ülése, délután három óraker.

Február 10. Az országos tanszerkiállítás nagybizottságának ülése, délután négy óraker, a kereskedelmi akademiában.

Február 10. A megyei pénztárnoki állás pályázatának lejárata.

Február 10. A Gőnczy-egyesület felolvasó ülése.

Február 10. A városi jog és pénzügyi bizottság ülése.

Február 11. A fodrász segédek táncestetélye a „Margit-fürdő” termében az egyetem javára.

Február 11. A kézi ügyességi oktatást előkészítő egyet. alkuló kö. gyűlése a városi háza nagytanácstermében délelőtt 10 óraker.

Február 11. A gazdasági egyesület választmányának ülése.

Február 11. Az Alföldi takarékpénztár közgyűlése délelőtt 10 óraker, a saját helyiségében.

Február 12. Hajdumegye közigazgatási bizottsági ülése.

Február 15. Megyei közgyűlés.

Február 15. Sajtó tárgyalás Csúrka János és Mannó Kálmán contra Papp László.

Február 17. Iskola bál a „Bikában.”

Február 18. A debreczeni önkéntes tűzoltó egylet bálja a „Margit-fürdő” dísztermében.

Február 18. A kölcsönös segélyező egylet közgyűlése délelőtt 10 óraker, a városi háza nagytanácstermében.

Február 18. Az i. aros ifjusági egyesület közgyűlése.

Február 18. A hatvan utcai gazdaság közgyűlése a városi háza kis tanácstermében, délután.

Február 23. Nagy hangverseny az egyetem és az EMKE javára a színházban.

Február 25. Az iparos kör közgyűlése.

Február 25. A debreczeni első takarékpénztár közgyűlése.

Marecius 4. A közigazgatási bank közgyűlése.

Marecius 10. Az EMKE tombola estélye.

Április 22. A magyar országos állatorvosi egyesület Debreczen vidéki osztályának közgyűlése.

Április 26-30. A sorozás ideje Debreczenben.

— Egyházak. Holnapután, azaz vasárnap az ev. ref. templomokban a következő lelkészek tartanak istentiszteleteket; a nagytemplomban: Dicsőffi József, a kistemplomban: Kovács Emil, az újtemplomban: Mindszenti Imre, az iszapály templomban: K. Tóth Kálmán. — A róm. kath. templomban reggel hét és nyolcz óraker, valamint délelőtt fél tizenkét óraker csendes szent misék tartanak. Délelőtt kilenc óraker énekes szent misét mond Dr. Wolafka Nándor vál. püspök-plébános, a mely után Kópis József segédlelkész tart szent beszédet. Délelőtt fél tizenkét óraker csendes szent misét Tarнай Béla segédlelkész mond. Délután felháromkor egyházi taulást Dr. Wolafka Nándor vál. püspök-plébános tart, amely után litánia s négy óraker a rózsafüzér társulat ajtatossága lesz. — Az ág. evang. imaházban az istentiszteletet délelőtt tíz óraker Mátérny Lajos tartja meg.

— Nagy hangverseny a színházban. A dal-egylet, műkedvelők közreműködésével, — mint ezt már több ízben említettük, — e hó 23-án nagy hangversenyt rendez a színházban, a debreczeni egyetem és az Emke javára. A hangverseny iránt az érdeklődés oly frappáns volt, hogy a közönség mielőtt műsort látott volna, már napokkal előbb mind elkapkodta a jegyeket. Semmi sem volt ennek természetesebb következménye, mint az, hogy minden oldalról amaz óhajást hangoztatták: jó volna, ha a hangversenyt megismételnék. A rendező bizottság ez óhajásnak engedett akkor, a midőn tegnap délutánra a nagy hangverseny megismétlése ügyében a rendezőket s a szereplőket, felül száz egyént, a városi háza nagytanácstermébe értekezletre hívott össze. Az értekezleten Márk Endre rendező bizottsági elnök magyarázta meg az értekezlet célját, azt a lelkes érdeklődést, a melyet a közönség a hangverseny iránt tanusit s azt a számtalan oldalról hangoztatott óhajást, hogy a hangversenyt megkellene ismételni. —

Márk Endre kijelentette, hogy a színigazgató, amennyiben a következő nap esetleges jövedelme f-jében kikötött kártérítést megkapja, akadályt a hangverseny megtartása elé nem gördit s igycsupán a szereplők kedvétől és határozatától függ, hogy a hangversenyt megismételjék-e? Az értekezlet ezután kimondotta, hogy a nagymérvű érdeklődésre tekintettel másnap, azaz f. hó 24-én este a nagy hangversenyt megismétel-lik, még pedig a debreczeni egyetem és a dal-egylet javára. Erre vonatkozólag a ma délelőtt folyamán Márk Endre rendező bizottsági elnökötől a következő felhívást vettük: Azon ur-hölgyek és urak, a kik a színházban folyó hó 23-án az egyetem és az Emke debreczeni fiókjának pénzalapjának növelésére hangversenyt rendeznek, engedve a közönség azon óhajának, hogy a hangverseny megismételtetvén, ez által alkalom adassék a megjelenésre azoknak is, a kik az első hangversenyre jegyet nem kaphattak, elhatározták, hogy az előadást a következő napon, vagyis folyó hó 24-én este ugyanolyan helyárok mellett az egyetem és a debreczeni dal-egylet javára megismételik. E körülményt azzal van szerencsém az érdeklődő közönségnek tudomására hozni, hogy ezen előadásra előjegyzések irodámban holnaptól kezdve eszközölhetők s egyideűleg a jegyek is kiválthatók. Az előjegyzések első sorban a folyó hó 12-ik napjáig azok részére biztosítottak, a kik a folyó hó 23-iki előadásra jegyet nem nyerhettek.

— Kinevezés. A kereskedelemügyi miniszter Latinovics Mihály királyi méncőt, a hajdumegyei államépítészeti hivatal főnökét, a kőműves-, kőfaragó- és ácsmeisteri képzettség megvizsgálására Debreczenben szervezett bizottság elnökévé nevezte ki.

— A városi tanács és a színházügyek.

Tegnap délelőtt rendes heti tanácsülés volt a városi tanácsán, a melyen Simonffy Imre kir. tan. polgármester elnökölt. Ezen az ülésen Vecsey Imre referálta a színigazgató többrendbeli kérelmét, a melyekben a színházi bizottság még az elmúlt hét szombatján tartott ülésében meghozta javaslatát. A városi tanács a színházbizottság javaslatára megengedte Tiszay színigazgatónak, hogy az eddigi szokástól eltérőleg, ezental minden pnteken tarthasson előadást még pedig felváltva a felnőtteknek és gyermekeknek színt előadásokat. Ezzel együtt óhaját fejezte ki a városi tanács, hogy a gyermekeknek színt előadásokat délután 4-5 óra közt kezdésnek meg hét órahelyett, ami kétségtelenül is visszhangra fog találni a színháznál. — A városi tanács ezuttal elfogadta azt, hogy vasárnap délutánonként kételőadást rendezzenek a színházban. Amennyiben azon ez a körülmény a tűzrendészeti szabályzat vonatkozó szakaszának a módosítását teszi szükségessé, a városi tanács ennek eszközölésével Boczkó Sámuel rendőrfőkapitányt, színházi felügyelőt bizta meg, még pedig úgy, hogy a kidolgozott, illetve csak módosított tűzrendészeti szabályza már a folyó hó során tartandó rendkívüli közgyűlésen tárgyalás és elintézés tárgyát képezhesse. A színigazgató ama kérelmét, hogy a szubvenczióból kétezer forint részére kiutaltassék a városi tanács hétfői ülésében veszi elintézés alá.

— Jog és pénzügyi bizottsági ülés. Debreczen város jog- és pénzügyi bizottsága holnap, azaz szombaton, e hó 10-én délután 3 óraker, a városi háza nagytanácstermében Vértessy István főjegyző elnökelete alatt ülést tart. A jog- és pénzügyi bizottság a még e hó során tartandó városi rendkívüli közgyűlés tárgyait ké-sziti elő.

— Egyházkerületi közgyűlés. A protestáns konvent elnöke felszólítást intézett a ma-

gyarorsz
püspöke
gyűlést
Kiss A
már be
idejét, a
lis hó e

benne v
madás
korai h
megint.
5-ször v
ban, 17
legköze
2103., 2
azonban
az ünne
22-ére i
csak 1-
zelebb
márcziu
óta 164
1856 ba
legkorai
ban, 16
ték a l
ban c
husvét
napon v
ban, le
és 2190

tisztvis
gyűlés
pártolá
talált p
hanem
jék azt
lői tele
venen
nácster
alatt ér
kán tar
Hars
h a j d
bizotts
részere
ság en
tisztvis
jobb ol
háta me
rületet
és V e
igy onn
hető le
donát
tulajdo
s mint
ezárba
esetleg
nél aka
tulajdo
lőknek
sét, eg
tént m
Az érte
lencze
nap, m
jogász
hető.
fendő.
tése ér
előbbi

egyeter
mányo
József
rona

Vilmos
gatóján
sülünk
urnó e
retes v
Osztér
letet,
főlségé
arnó h
A gyás
zik: A
tudatju
leányo

gyarországi összes református egyházkerületek püspökeihez, hogy az első egyházkerületi közgyűlést ebben az évben mikor tartják meg. Kiss Áron, a tiszántúli egyházkerület püspöke már bejelentette a közgyűlés megtartásának idejét, a mely szerint az husvét után, az az április hó első felében lesz megtartva.

— **Korai husvét.** A farsangon tulesünk és benne vagyunk a hójban, mely után a feltámadás korán, márczius 25 én köszönt be és ily korai husvét 1913-nál előbb nem lesz megint. A naptár reformálása óta mindössze 5-ször volt ily korai husvét, még pedig: 1663-ban, 1774-ben, 1731-ben, 1742-ben, és 1883-ban legközelebb pedig 1913, 1951., 2035., 2046., 2103., 2187., 2198. évekre esk. Az idej husvét azonban korántsem a legkorább, mert ez az az ünnep eshetik márczius 24-ére, 23-ára és 22-ére is. Márczius 24-ére 1482 óta mindössze csak 1-szer esett, még pedig 1700-ban; legközelebb ugyanerre a napra 1940-ben esik. — A márczius 23-iki husvét sokkal gyakoribb; 1582 óta 1646-ban, 1704-ben 1788-ban, 1845-ben és 1856-ban volt ezen a napon husvét; végül a legkorább, azaz márczius 22-iki husvétot 1598-ban, 1693-ban, 1761-ben és 1818-ban ünnepelték a legközelebb márczius 22-iki husvét azonban csak a 23-ik században lesz. Viszont a husvét legkésőbbben április 26-ára esik. Ezen a napon volt husvét 1666-ban, 1734-ben és 1886-ban, legközelebb pedig lesz 1943-ban, 2038-ban és 2190-ben.

— **Lesz tisztviselői telep.** A debreczeni tisztviselők, dacára annak, hogy a városi közgyűlés által, a tisztviselői telep létesítésének pártolása céljából benyújtott kérvények nem talált pártfogásra, nem mondták le tervükről, hanem most már a város segítsége nélkül fogják azt létesíteni. Azok közül, a kik a tisztviselői telep létesítésén fáradoznak, mintegy negyvenen tegnap este hat órákor a főiskola kis tanácstermében Harmath Gergely elnöklete alatt értekezletre jöttek össze. A f. hó másodikán tartott értekezlet egy Harmath Gergely, Harsányi Gusztáv, Benke István, Sohájdai József és Elek Lajos tagokból álló bizottságot küldött ki, hogy a tisztviselői telep részére alkalmas telket szemeljenek ki. A bizottság ennek a megbízásnak eleget tett és a tisztviselői telep helyül a nagyerdőre vezető út jobb oldalán levő Kardos László nyaralója hátsómezét, mintegy 18 000 négyszög önyi területet szemeltek ki, a melyhez a Kardos és Vecsei nyaralók között csinos út vezet, s így onnan a kis vonat is könnyen megközelíthető lesz. A terület a Kardos László tulajdonát képezi, a melynek megvételére tárgyában a tulajdonossal a bizottság alkuba is bocsátkozott s mint értesülünk két forint és néhány krajczárban állapodtak meg négyszög ölenként. Az esetleges terjeszkedés sem ütközik ennél a helynél akadályba, mert a szomszédos területek tulajdonosai bármikor hajlandók azt a tisztviselőknél eladni. Az értekezlet a bizottság jelentését, egyzersmind a Kardos Lászlóval történt megállapodás részleteit is tudomásul vette. Az értekezleten az intéző bizottság tagjait kilenczfel szaporították. Az aláírást minden nap, már ma is, délután öt órától nyolczig a jogász és tisztviselői kör helyiségében eszközölhetők. Az aláírást öt forint beíratási díj fizetendő. A tisztviselői és tisztviselői telep létesítése érdekében mindent elkövetnek, s annak mielőbbi létesülttén szorgalmasan fáradoznak.

— **Adakozás az egyetemre.** A debreczeni egyetem létesítésére újabb a következő adományok érkeztek: Losonczy György, Hüsy József theológusok, a saját körükben 22 koronát gyűjtöttek.

— **Halálozás.** Handtel Vilmosné, Handtel Vilmosnak az alföldi takarékpénztár vezérigazgatójának neje, — a mint mely részvételt értesülünk tegnap délelőtt elhunyt. A megboldogult urnó erényei s jótékonyága általánosan ismeretes volt. Ő alapította a már szintén elhunyt Oszterlamm Ernőnével az evangélikus filléregyletet, amely a szegény sorsu iskolás növendékek fősegélyezésére alakult. Az általánosan tisztelt urnó halálhíre mindenütt mély részvételt keltett. A gyászbeszéről kiadott családi jelentés így hangzik: A fájdalomtól és bánattól megtört szívvel tudatjuk felejthetetlen drága nőnek, anyámnak, leányomnak, testvérünknek, sógornőnk, rokonunk-

nak Handtel Vilmosné szül. Laszgalner Emília asszonynak folyó hó 8-án reggel 9 órákor, élte 55. boldogházassága 34. évében rövid szenvedés után bekövetkezett gyászos elhunytát. A feledhetlen drága halott földi maradványai folyó évi február hó 10-ikén, szombaton délután 3 órákor, fognak a Kossuth-utcai 2567-dik számú háztól, az ágost. hitv. ev. egyház szertartása szerint a Kossuth-utcai temetőben örök nyugalomra tételni. Debreczen, 1894. Február hó 8-án. A saját és számos rokonok nevében: Handtel Vilmos, mint férj; Havas Kálmán, mint fia; özv. Laszgalner Ágostonné, mint anyja. Aranyossyné-Laszgalner Stefánia, Laszgalner Kálmán, Benzurné-Laszgalner Gizella, Laszgalner Ödön, Laszgalner Albert, Feley Laszgalner Róza, mint testvérek családjaikkal. Özv. Matthaeidesz Gusztávné, Özv. Kéler Béláné, Gabona-Handtel Emma férjével, mint sógornék. — **Az Evang. Filléregylet** külön gyászjelentést adott ki, mely így hangzik: „Az „Evang. Filléregylet“ bánatos szívvel tudatja fáradhatatlan, buzgó elnökének HANDEL VILMOSNÉ szül. Laszgalner Emília urnónek f. hó 8-án reggel 9 órákor, rövid szenvedés után bekövetkezett gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei folyó évi február hó 10-én Szombaton délután 3 órákor, fognak a Kossuth-utcai 2567-dik sz. háztól, az ágost. hitv. ev. egyház szertartása szerint a Kossuth-utcai temetőben örök nyugalomra tételni. Debreczen, 1894. Február hó 8-án.“ — Az általános, mely részvét jele, hogy az elhunyt jótékony urnó ravatala máris telve van koszorúkkal; többek között a család tagjai, az alföldi takarékpénztár, az ág. ev. egyház, a filléregylet és annak választmánya, Gáressy, Marteny, Kubay családok, özv. Gereby Fülöpné stb. helyeztek koszorúkat a ravatalra.

— **Az ipari és gyári alkalmazottak** után felmerült kórnazi és gyógyintézeti költségek érvényesítése iránt újabb ismételve kérdések merülvén fel, a belügyminiszter a kórházak s gyógyintézetek részéről szigorú alkalmazkodás végett a következőket rendelte el: A segélypénztár csak akkor köteles a kórházi s ápolási költségeket legfeljebb husz héten át megfizetni, ha ő helyezte el tagját a kórházban, mire nézve a beteg felmutatni tartozik a pénztár igazgatóságának, illetve orvosának engedélyét. E nélkül a beteg nem veendő fel, kivéve, ha véletlen baleset, vagy rögtóni súlyos betegedés miatt a beteg, tag nem szerezheti be a pénztári igazgatóság vagy orvos utalványát s azonnali ápolás alá vétele elodázhatatlan. Ily esetben bármely köz- vagy magánkórház utolsó osztályába felvehető, köteles levén a kórházi gondnokság a fizetési kötelezettség elismerése végett azonnal értesíteni a betegsegélyző pénztárt. — Emlékeztetve idezi ezzel kapcsolatban azt is a miniszter, hogy minden munkaadó köteles az 1891. XIV. t. c. második szakasza alá eső alkalmazottjait pénzbüntetési terhe alatt bejelenteni, mulasztás esetében köteles levén a büntetésen kívül a felmerült költségeket is megfizetni.

— **A debreczeni egyetem.** Hódmezővásárhelyről vesszük az értesítést, hogy az ottani ev. ref. egyháztanács f. hó 5. 6. napjain tartott gyűlése a debreczeni egyetem részére eszközözendő szűkebb körű gyűjtéssel eljegyzőjét megbizta, majd a vasárnap kellő megszentelése végett vasárnap ügyi bizottság alkotását, az istenkáromlások, utcai fajtalan beszédek, nóták s megbotránkoztatás magaviseletek ellen a városi tanácsnok érélyes intézkedésre való felkérését elhatározta; az egyházkerületi világi aljegyzőségre Dr. Baczoni Lajos debreczeni jogtanárra adta szavazatait s az egyházmegyei gyűlések állandóan Hm-Vásárhelyen leendő tartása mellett nyilatkozott; a lelki l. egyház felségelése ügyében vezérferfiak közül hármat nevezetes megbízásokkal kiküldött; a hajdai asztaltársaságnak az újvároson építendő templom javára adományozott 31 frt 50 krért elismerését és köszönetét nyilvánította.

— **A közügyesítő egyesület.** A debreczeni közügyesítő oktatást fejlesztő egyesület alakuló közgyűlését vasárnap, azaz e hó 11-én délelőtt a városháza nagytanácstermében fogja megtartani.

— **Szép karriére.** Ujlaki Béla földinket, a m. kir. kereskedelmi muzeum filippopoli fiókjának főnökét az első magyar varrógépgyár részvénytársaság kereskedelmi igazgatójává hiv-

ták meg és a f. hó 7-iki igazgatósági ülésen e minőségben meg is választott. Új állását a lehető legrövidebb idő alatt elfoglalja. Gratulálunk fiatal földnek e szép haladásához!

— **Az „Országos tanszerkiállítás“** előkészítő nagybizottsága a részletes program munkálattal folytatólagosan f. hó 10-én, szombaton d. u. 4 órákor fogja tárgyalni a kereskedelmi akadémia tanári gyűléstermében. Megállapodásunk szerint külön meghívó nem küldetve a nagybizottság tagjaihoz, ez uton van szerencsém őket a fontos ügyet tárgyalandó gyűlésre meghívni. Csiky Lajos, elnök.

— **Közgyűlés.** A debreczeni közgazdasági bank, évi rendes közgyűlését márczius hó 4-én fogja megtartani. A közgyűlés megtartásának helyül a városháza nagy tanácstermét kérték ki, idejül pedig a délelőtti 10 órát tűzték ki.

— **A debreczeni rendőrség szaporítása.** Debreczen szab. kir. város sokkal kevesebb közrendőrrel bir, mint a mennyit a viszonyok, a körülmények megkövetelhetnek. Ilyen állapot mellett csak a Boczko Sámuel rendőrfőkapitány erélyessége és a rendőrség fegyelmezett-sége teszi lehetővé, hogy a rend, a közszend megháborítva nincs és biztosítva van. Mindennek dacára Boczko Sámuel rendőrfőkapitány e körülményre nagy súlyt fektet s most a szervezési szabályzatnak a rendőrségre vonatkozó részében a rendőrség szaporítására is kiterjeszkedett. Kiterjeszkedett különösen azért, — mert maga is abnormis állapotnak tartja, hogy a Debreczennél kiterjedése és lélekszáma kisebb Pozsony nyolcz rendőrrel többet számláljon, mint a sokkal nagyobb Debreczen.

— **A Margit-fürdő bálja.** Eyyellen táncvizigalomra sem készültek oly lázas izgalommal, mint a Margit-fürdő és jégpálya személyzete által szombaton, február hó 10-én tartandó táncvizigalomra készül Debreczen város táncolni szerető mindkét nembeli ifjúsága. A táncmulatság az előzményekből ítélve az idej nálok egyik legsikerültebbjének ígérkezik. A rendezőség mindent elkövetett, hogy a táncmulatságot minél fényesebbé, kedélyesebbé és fesztebbé tegye. Már eddig is több mint 3000 drb meghívó bocsátott szét; de ha netalán valaki tévedésből meghívót nem kapott volna és arra igényt tart, ez uton is felkérhetnek, szíveskedjenek ez iránt a Margit-fürdőben lévő rendező bizottsághoz fordulni, hol is meghívókkal, jegyekkel és bővebb fölvilágosítással szívesen szolgálnak.

— **Az „Evang. Filléregylet“** által február 10-re, szombatra tervezett thea-estély, melyre mindeu előkészület már meg volt tétel, közbe jött haláleset miatt meg nem tartatik. Ugyanis az egytel elnök, néh. Handtel Vilmosné urnó, tegnap rövid szenvedés után váratlanul meghalt s épen szombaton lesz a temetése. — Annak ravatalától, kit tisztelt, szeretett, a vizigalom helyére sietni, a választmány meggyőződése szerint, a tiszteletnek és kegyeletnek megsértése volna. És mivel az ily egyesületeknek nemcsak az anyagi előnyre kell nézniük, hanem a szív nemesebb érzelmeit is ápolni kötelességök: a választmány nem cselekedhetett másként, mint szíve sugallatára hallgatva, a fenti határozatot hozni. Az előre váltott jegyek ára az érdekelteknek f. hó 17-ig a lelkeszi hivatalban, Miklós-utca 1905/6. sz. a. fog a jegy előmutatásakor visszatéríteni. A m. t. közönség elnézését kérve, teljes tisztelettel a filléregyl. választmány.

— **Hivatalos hangon.** A rendőr ur esendes komomlysággal kerülgeti a piacot. Esti 8 óra van, tél az idő. A rendőr elgondolkozik. Hát most bizony jobb lenne odahaza, jó meleg szobában az asszony mellett, a gyermekek közt. S a mint így gondolkodik, csak meglátja ám, hogy valami emberforma ott nyujtozkodik a piac egyik padján.

— Az ám, ni! mondja, egy ember, Hát mit keres itt kend ember? hát miért nem megy haza kend ember.

A sötét alak megmozdul s horizü hangon szól:

— Hova a fityfenébe mennék, ha nincs hazám.

A rendőr ur bólint a fejével.

— Nincs hazája kendnek? szegény ember kend! No gyűjtek.

Aztán viszi magával a szegény embert a kendet az őrszobába. Mikor beérkeznek, az ügye-

letes biztos előtt haptákba vágja magát a rendőr ur és jelenti:

— Biztos ur, alázatosan jelentem ezt az embert a piacon egy padon hanyatfekve csavargásban találtam.

Aztán sarkon fordul s lódul a poszt felé.

— **Eljegyzés.** Somogyi Gyula, helybeli hentes tegnap este jegyezte el özvegy Molnár Sámuelné kedves és szeretetreméltó leányát: Esztit.

— **A nagyzerindi vashid.** A debreczeni fehértemplomi közut Nagyzerinden a Fekete Kőrösön legközelebb vaszörközetű hid fog építtetni. A pillérek alapozásának mikénti tervezése céljából talajkutató, illetve kémfúrások fognak eszközölni. E próbafúrás munkálatok végrehajtásának biztosítása céljából február 15-én versenytárgyalást tartanak Budapesten a kereskedelemügyi miniszteriumban. A szükséges vázlatokat az aradi kir. államépítészeti hivatal felküldötte. Tervbe van véve, hogy a legközelebbi jövőben a kisjenői Kőrös-híd is kiváltatik a vaszerkezettel. A nagyzerindi vashid 100 méter össznnyilással lesz tervezve.

— **Furcsa epizód.** Ez a feltűnést keltő jelenet egyik megyebeli álarozobálon történt. — Egy igen ügyes snajdig és cifra hölgyecske rőpdősött az asztaltól asztalhoz, fekete bársony alárcza alól élesen szipva és üdvözölve az ismerősöket. Egyszer csak odatoppan ahhoz az asztalhoz, amelynél a megye egyik kitűnősége szórakozott. — A fess természetes hölgyecske rákiált:

— Szervusz Apa, édes Apa, ugye szegény fiam, szomorú az egyedüliség! De ni, van e már szakácsné?

A meglepett kitűnőség udvariasan felvilágosította — a kedves kis ismeretlen „ismerőst”.

— Bizony még nincsen.

Erre a bájos maszk a füléhez hajol és suttog:

— Nagyságos ur, én elszegődök magukhoz.

— **Ö bizony nem lövöldözött.** H. Böszörményben látta meg először ezeltől 26 esztendővel a napvilágot. Az ádáz sors, a mely folyton hányja veti az embert, őt is Debreczenbe sodorta. Tegnap délután találkozott egyik kétes jellemű ismerősével Fejlesztés Julcsával, a kivel azután elmentek együtt a Kis-Várad-utca egyik keresztségébe, ahol Csikos Mihálynak, mert így hívták a peches legényt, egy pár forintnyi pénzcskét elvették. Ezután Fejlesztés Juliánna urhölgy meghívta őt magához vizitbe s mert nem akart menni, ráfogta, hogy őt megakarták lőni, mert pisztoly volt nála. A rendőrség felszólítására azután Csikos Mihály beígazolta, hogy ő azt vette a napokban s neki eszéig sem volt vele lövöldözni. A rendőrség elbocsátotta s Csikos majd máskor vigyázni fog, hogy ilyen hölgyekkel ne menjen mulatni, mert nagyon könnyen bajba keverheti magát ezekkel az ember.

— **Ha a szeretője beleegyezik.** Nem annyira mulatságos, mint inkább bosszantó esetről kell megemlékeznünk, a mi tegnap játszódott le. Az egyik urnőnek szobaleányra volt szüksége. Megbízta tehát az egyik cselédészterő intézetet, hogy küldjön neki szobaleányt. Az intézet-tulajdonos be is állított tegnap az új szobaleánynyal. — Az urnőnek nagyon megtetszett a leány.

— Mit kér havi fizetésül? — kérdi a szobaleánnytól.

— Tíz forintot.

— Szívesen megadom, csak viselje magát tisztességesen.

— Bocsánatot kérek nagysága, még egy kikötésem van.

— És mi az?

— Először is a szeretőm beleegyezését kell kikérnem, hogy a nagyságához beállhassak. Másodszor csak olyan feltételek alatt állhatok szolgálatába, ha megengedi a szeretőmnek, hogy esténként meglátogathasson.

E sorok azt hisszük, elég világosan illusztrálják a cselédügyi viszonyok előhaladását, melyekről egyébiránt lapunk „Apró hibák” című cikkében Gy. bővebben beszél.

— **Zenestély.** A magyar testvérek kedvelt zenekara ma este zene-estélyt tart a Wéber-féle

vendéglőhelyiségben, ahol több új zeneművet fog bemutatni. A vendéglős különféle jhalakkal fog szolgálni.

Színház.

* **Figaró házassága.** Tegnap este másodszor ismételt nagy közönség előtt került színre Beaumarchais szellemes vigjátéka. Az előadás folyékonyágát és gördülékenységét nyomasztó hangulat uralta s épen ebben kereshető, hogy nem egy jelenés vontatottan, a vigjáték tendenciájának épen meg nem felelő lassúsággal folyt le. T a p o l c z a y Dezső Figaró szerepében ha részben levetkőzött is azokból a hibákból, — a melyekre tegnap mi teljes jó akarrattal figyelmeztettük, de nem vetkőzte le a azokat egészen. A gesztusok félszüksége s a deklamálás hevessege ugyszólván természetében fekszik. Jóakarattal és igyekezettel azonban ettől is szabadulhat, de csak úgy, ha a kritikai szemlében nem ambíciójának sérelmét, de a jóakaratu figyelmeztetést keresi. H e v e s i a kertész szerepében karakterisztikus alakítással aratott jól megérdemelt tapsokat. A többi szereplőkre ez uttal is fenntartjuk mindazt, amit tegnap elmondunk, megemlíteni kívánván még azt, hogy az ötödik felvonás hosszú monologja erős meghuzást igényel, már csak azért is, hogy a vigjátéki hangulatból a közönséget a maga hosszúságával ki ne vetkőztesse. (T.)

* **Alkotmányosi játék a színházban.** Van a magyar vidéki színészeknek egy egyesülete a mely az „országos magyar színészegyesület” nevével viseli. Ennek az egyesületnek minden esztendőben van „kongresszusa”, melyen a színészek és szinagazgatók között gyakran előforduló vitás kérdések döntenek el; mellékesen szoktak foglalkozni a színészet rendezésének ügyével is, sőt az is meg esik néha, hogy a színészek megélhetésének ügye is szóba kerül. Határozatokat szokott hozni a színészek kongresszusa, a melyeket még a színész-nép sem respektál; a direktorok még kevésbé. Erre a kongresszusra az országban működő összes társulat a személyzet száma szerint 1—2, sőt a debreczeni színház tagjai h á r o m delegátust választ, a kik aztán a társulat érdekeit képviselik. — Ezeknek a képviselőknek az alkotmányos megválasztása en miniature küzdelenmel, — sőt k o r t e s k e d é s s e l szokott járni; a mi szintársulatunk komolyságára vall az a körülmény, hogy az idén minden nagyobb korteskedés nélkül tudta megválasztani képviselőit. A társulat ugyanis tegnap tartott gyűlésében, képviselőül egyhangulag H e v e s i Gábor és T a p o l c z a i Dezső társulati tagokat és az igazgató ajánlatára B o c z k ó Sámuel rendőrfőkapitányt, a színházi bizottság tagját választotta meg. — A színészek anyagi boldogulását érintő fontos tárgyak között szerepel az a szerződés-minta, melyet T i s z a y Dezső állított össze és mely ellen a kongresszuson, előreláthatólag erős ellenzék fog alakulni.

* **Sztrájkoló színházi zenészek.** Szatmárról írja levelezőnk: Furcsa kis jelenet játszódott le a minap színházunkban a „Suhancz” előadásán. Ugyanis az első felvonás közepe táján a zenészek hirtelen félbe hagyták játékukat s eltávoztak az orchesterből. Persze az előadást folytatni lehetlenség volt. Lett nagy zűrzavar a színházban. A közönség közé még egy kis pánik is vegyült, mert azt hitték, hogy tűz támadt a színpadon s a függőnyt azért eresztették le. Most Papp Géza a színügyi bizottsági elnök rendőrtket hivatott s karhatalommal kergette vissza az orchesterbe a zenészeket; valóságos harc támadt erre a zenészek s rendőrök között. A zenészek azért hagyták abba játékukat, mert Kömley direktor már több mint egy havi gázzal tartozik nekik. A zenészek így akartak bosszút állani a direktoron.

Törvénykezés.

— **Érdekes sajtóügyi végtárgyalás** lesz holnap a kir. törvényszék előtt. Özv. V e r e s s Lászlóné, helybeli ékszer-kereskedő rágalmazás címén panaszt emelt V é r t e s i Gyula és L á n c z H o r n y á k Viktor ellen. A törvényszék a tárgyalásra az első negyedre választott esküdteket hívatta be. A behívott esküdtek név-

sora a következő: O. módi Lajos biztosítási hivatalnok. Szabó József távirász. Nagy Ferencz bank hivatalnok. Lakatos Gábor sertés kereskedő. Uszó István birtokos. Harmath Gergely tanár. Papp Albert fényképész. Vadon Sándor ügyvéd. Dr. Medve Kálmán ügyvéd. Szabó Miklós kereskedő. Orosz Sándor szolgabíró. Gyenes Lajos kereskedő. Fráter Gyula gőzmalom hivatalnok. Dr. Tihanyi Sámuel orvos. Vilmos Lajos vendéglős. Szikszay Lajos építész. Dr. Nagy Kálmán ügyvéd. Biszthka Gábor ács. Donogán István kereskedő. Veszprémy Zoltán megyei tisztviselő. Muraközy László gyógyszerész. Budaházy Odón megyei tisztv. Elek Lajos tanár. Pálffy Gábor sertéskereskedő. Vecsey Zoltán birtokos. Boschetti András birtokos. Dr. Orbán József ügyvéd. Dr. Horváth Károly orvos. Simonffy István ügyvéd. Butykay Menyhert biztosítási hivatalnok. Póttagok: Rott Lipót kereskedő. Róth János építész. Győry Kálmán mérnök. Fejér S. birtokos, Kerekes Géza birtokos. Engesszer József ügynök. Dr. Nagy Lajos ügyvéd, Szathmári István gazda. Tamássy Béla gyógyszerész. Polgári Bálint birtokos. Bíró József kereskedő. A magánvádó képviselője S a j ó György ügyvéd; a vádlottak védője Dr. B a k o n y i Samu.

Legujabb.

A képviselőház ülése.

Budapest, Február hó 9. (A Debreczeni Hirlap eredeti távirata.) Érk. d. u. 2 órakor. A képviselőház mai ülésén U g r o n Gábor megrovja a képviselőház elnökének B á n f f y Dezső bárónak amaz eljárását, hogy a házassági jogi törvényjavaslatról szóló jelentését, Teleszki István előadónak kijavítás végett kiszolgáltatta: B á n f f y Dezső báró erre kijelentette, hogy semmiféle visszaélés vagy inkorrekttség elő nem fordult, előadó T e l e s z k y István csupán csak a paragrafusoknak szükségessé vált számozását eszközölte.

U g r o n Gábor megmarad azon állítása mellett, hogy szabálytalanság fordult elő.

S z i l á g y i Dezső igazságügyminiszter légből kapott állításnak jelenti ki több lap azon értesítését, mintha az előadó vele az igazságügyi bizottság jelentésének kijavítása végett intézkedett volna.

P o l o n y i Géza erre megjegyzi, hogy az igazságügyminiszter a házassági törvényjavaslatot is csak formailag nyújtotta be; Szilágyi ezt a tényekkel ellenkező állításnak mondja.

Ezután megkezdődött a szavazás a ház alelnökeire.

A képviselőház alelnökei.

Budapest, február 9. (A Debr. Hirlap eredeti távirata. Érk. 2 óra 30 p.) A képviselőház mai ülésén a Ház alelnökeinek P e r c z e l Dezső 214, gróf A n d r á s s y Tivadar 212 szavazattal megválasztottak.

T h a l y Kálmánra és Gullner Gyulára 113 szavazat esett.

Közgazdaság.

Budapesti gabnatőzsde febr. 9. Amerika $\frac{1}{2}$ cent áresést, az angol piacok nagyon lanyha irányt jelentettek.

Piacunkon jól tartott árnál élénk forgalom fejlődött.

B u z a. Bőven kínálattott, az irány kellemtelen, kedvező vételkedvénél 25,000 mmásza forgalom fejlődött jól tartott áron.

Magyar buza 7.40—7.77 $\frac{1}{2}$ frtig kelt. Idegen buza, oláh és szerb mintegy 7000 mmásza 6.20—6.80 frtig kelt.

Más magvakban kevés forgalom volt változatlan áron.

Az ü
dult, de a
folyton es
élénk volt.

A dé
vetkező k
B u z a
B u z a
T e n
Z a b
K á r

pénz 12.15
A d

10 s a r j
B u z
T e n
Z a b

K á r
pénz. 12.20

— S
kereskedel
hó 8-án.

H i z
rendű: Or
sulyban) 4

300—400
nehéz pá

50 $\frac{1}{2}$ —51
3/2 kgr. s

nyü (párc
49—50 k

Nehéz (pá
47—48.

kgr. sulyb
220 kgrig

III. Román
füli sulyb

220—260
kgr.-kint

S z e r b i
füli suly

kint 220—
Könyü (p

45—46 kri
Megje

rint és pec
egy kilogr

Szokványss
sulyából a

le. A serté
zalék vona

azok teljes
S e r

6-án volt
7-én felh

7-én elszá
hó 8-ra

A k
kellemeseb

Sz

Irta B

— Ig
ártatlanság

tam, a mi
hogy saját

a kit szere
állásra tek

ánynak sz
gyona, mi

küldtek, h
— S

— A
réa, hogy

ostobaságn
hogy ezelő

egy ilyen
nem bánta

ségmentől.

— S
— N

meki a meg
boldog vis

a 20—30,0
küld szám

változott.
örökre elfe

lesz boldog

G a b o n a h a t á r i d ő k .

Az üzlet lanyha. Külföldön csendesen indult, de a készáru piac kedvező magatartása folytán csakhamar megszilárdult. A forgalom élénk volt.

A déli tőzsde zárlatáig hivatalosan a következő kötések jegyeztettek:

B u z a őszre szept. okt. 7.55—7.58.—7.57.

B u z a tavaszra márc.-ápr. 7.24—7.28—7.27

T e n g e r i máj.-jun. 4.73—4.78. 4.77—4.75

Z a b tavaszra márc.-ápr. 6.63—6.68—6.66

K á p o s z t a r e p c z e aug.—szept. 12.20

pénz 12.15 áru.

A déli tőzsde zárlat hivatalos árjegyzései:

B u z a őszre 7.56 pénz, 7.58 áru

B u z a tavaszra 7.26 pénz, 7.28 áru.

T e n g e r i máj.—jun. 4.76 pénz, 4.78 áru.

Z a b tavaszra 6.65 pénz, 6.67 áru.

K á p o s z t a r e p c z e aug.—szept. 12.15 pénz. 12.20 áru.

Sertésvásár. Budapest-kőbányai sertés-kereskedelmi csarnok árjegyzése 1894. év február hó 8-án.

Hizott sertésárak: I. Magyar első rendű: Öreg nehéz (páronként 400 klgron felüli sulyban) 47—48. krig. Öreg közép (páronként 300—400 klgr. sulyban) 47—48. krig. Fiatal nehéz páronként 320 klgron felüli sulyban 50 $\frac{1}{2}$ —51 krig. Fiatal közép (páronként 251—320 klgr. sulyban) 49 $\frac{1}{2}$ —50 $\frac{1}{2}$ krig. Fiatal könnyű (páronként 251 klgrig terjedő sulyban) 49—50 krig. — II. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 klgron felüli sulyban) 47.—48. krig. Közép (páronként 220—280 klgr. sulyban) 47—48 krig.— Könnyű (páronként 220 klgrig terjedő sulyban.) 47 $\frac{1}{2}$ —49. krig.— III. Romániai: Nehéz (páronként 260 klgron felüli sulyban) — krig. Közép (páronként 220—260 kgr. sulyban) — krig. Könnyű (klgr.-kint 220 klgr terjedő sulyban) — krig. — Kron S z e r b i a i: Nehéz (páronként 260 klgrig. felüli sulyban) 47—48. krig. Közép (páronként 220—260. klgr. sulyban) 47 $\frac{1}{2}$ —49 krig. Könnyű (páronként 220 klgrig terjedő sulyban) 45—46 krig.

Megjegyzés. A fent jegyzett árak suly szerint és pedig a szokványos levonások mellett egy kilogram sulyra krajczárokból értendő. Szokványosul a hizott sertések teljes (brutto) sulyából az életre páronként 45 klgr. vonandó le. A sertések vételárából a vevő javára 4 $\frac{1}{2}$ százalék vonandó le. — A sertések osztályozásánál azok teljes (élő) sulya vétetik irányadónak.

Sertés létszám. 1894. év febr. hó 6-án volt készlet 115.386 drb., 1894. febr. hó 7-én felhajtott 1656 darab. 1894. február hó 7-én elszállított 2796 darab. — 1894. február hó 8-ra maradt készletben 114.246 drb. —

A hizott sertés üzletirányzata: kissé kellemesebb.

REGÉNYCSARNOK.

Szerlem és bűnhődés.

Angol regény.

Irtta Brent Ernő, fordította: Krónika író.

30.

— Igen egyszerű volt, de e mellett anyagi ártatlansága, nemességü s büszke. Én álmodtam, a mint némely ifju álmodik. Azt hittem, hogy saját választásom szerint tehetem nőmmé, a kit szeretek, a nélkül, hogy a rangra vagy állásra tekintenek. Atyám gazdag ember, e leányának szép arcán kívül nem volt egyéb vagyon, mint nemes értelme. — Engem utazni küldtek, hogy e szerelemből kigyógyítsanak.

— S valóban kigyógyultál?

— Azt hittem. Most szegyelve gondolok rá, hogy a mint egy tenger elválasztott, ezt ostobaságnak neveztem. Nevettem balgaságom, hogy ezelőtt 2—3 évvel az járt eszemben, hogy egy ilyen falusi leányt vegyek el. — Akkor nem bántam volna, ha e miatt el is esem örökségemtől.

— S hogy végződött a viszony?

— Nagyon rosszul, Frank. Eleinte irtam neki a megszokott módon — örök szerelemről, boldog viszontlátásról. De azután rá gondoltam a 20—30,000 frt évi összegre, melyet atyám küld számomra s leveleim hangja egészen megváltozott. Azt irtam neki, hogy legjobb lesz, ha örökre elfelejt s egy mással, ki rá érdemesebb, lesz boldog.

— S mit tett ő?

— A mit sok más ezer leány, bár ezt róla nem gondoltam volna. A mint azt vette észre, hogy nem törődöm vele, egy báróval, vagy valami ilyesfélével, ki esetleg a falun járt, elutazott s a többit magad elé képzelheted.

— S mit szándékozol most tenni?

— Felakarom keresni. Frank s meglátni, mint van. — A végzetes lépésért, melyet tett, nem kárthatatom, de mégis kár, hogy nem várt réám.

— Igén én a hosszú estéken, a mint a tengeren vitorlázunk gyakrabban gondoltam rá s érzem, hogy iránta érzet szerelmem erősebb volt, mint a hogy magam is gondoltam.

De bosszút állott rajtam?

— Hogyan?

— Akkent, hogy életemet a magáéval feláldozta.

— Te megnősül, Talbot s elfogsz róla feldekezni.

Az ifju tiszt sajtáságon nevetett.

— Nem, Frank. A meddig ő él, nem fogok megnősülni. Nincs jogom hogy panaszkodjam. Elköttem a bünt s a büntetés elől nem fogok kiérni.

E pillanatban egy pinczér lépett be, hogy Mr. Ravelt jelentse, s Archie herenlesi alakja azonnal feltűnt neve kimondása után.

Nagyon örvendett, hogy régi barátját viszont láthatta. Kinek halvány, becssett arca őt jobban megdöbbentette, semmint azt észre vette.

— De Frank — mondá barátságosan, — te egészen jól nézel ki azt hiszem, egy év alatt a legjobb egészségnek fogsz örvendeni.

— Azt hiszed? — kérde a beteg, kinek e jó akarattal kielégített szavak nagyon jól estek. — Azt hiszem, ez az új klíma, mely már is oly jótékony hatása Grey kapitány legjobb barátom, Archie. Azt hiszem nélküle nem élnek.

Archie szívélyesen kezelt fogott Greyvel.

— Remélem, jobban megismerkedünk egymással, Mr. Grey!

— Én is azt hiszem Frank annyit beszélt önről nekem, hogy e találkozás elé nagy örömmel néztem. Minden aggály nélkül oltalmába adhatom őt.

— Igen, oly szándékkal jövök, hogy hazavigyem.

— De te is elfogsz kísérni Talbot. Hisz megígérted.

— Igen, csak pár napot kérek, hogy Rylandba mehessen, aztán hozzátok csatlakozom.

A három fiatal ember igen bizalmasan töltte e napot a szállodában, Grey a következő nap Rylandka utazott.

Nagyon szerette volna megtudni, Miriám-ból mi lett. S ha az rá nézve örökre el is vészett, élt talán még gyermeke.

Legelőször s mielőtt családját megérkezéséről tudósította volna, a kis ház felé indult, a hol Miriám lakott.

Még nagyon ismeretes volt e ötte, akár csak tegnap hagyta volna el.

A mi Dorothy nagynénét illeti, ez most oly mérvben és kimérten ült haragosan a szegletben, mint ezelőtt, de nem volt egyedül. Egy feketebe öltözött nő olvasott fel neki.

A mint Miss Boud egy idegent látott belépni, felemelkedett s kezével a felnyitott könyvre támaszkodott.

Egy idegen nő jelenléte Greyt bizonyos óvatosságra bírta, melyet máskülönben nem tanusított volna.

Az aggnő valószínűleg nem ismerte őt fel s nem is látta Grey szükségét annak, hogy kiletét megmondja.

— Miss Boudhoz van szerencsém? — kérde, mialatt figyelve nézett az ifjabb nőre.

— Igen, én vagyok Miss Boud — felelt Dorothy.

— Nos hát, Miss Boud, egy barátom megbízásából jövök, hogy önnél Miss Medhurst után tudakozdjam.

— Egy barátja megbízásából? — ismétlé Dorothy néne. — Hogy hívják?

— Talbot Grey.

Miss Boud az ajtó felé mutatott s haragtól reszkető hangon szólt:

— Ugy menjen azonnal dolgára! Talbot Grey, a ki gyalázatot és bánatot hozott családkra, az ön barátja. Nincs önnek semmi válaszom. Menjen.

— De, Miss Boud — mondá Grey, a nélkül, hogy indulatba jött volna — hogyan teheti ő a hibát, melyet elkövetett, újra jóvá, ha nem tudatja vele, hol találhatja fel Miss Medhurstot?

— A világba kergette — mondá Miss Boud — ott keresheti.

— De Miss Boud, legalább sziveskedjék megmondani a férfi nevét, kivel e házat elhagyta.

— Nem, nem szólok semmit, a mi által ő újra a csábi ő kezébe kerülhetne.

E szavakkal leült s tovább forgatta bibliáját, hogy egy kedélyhangulatának megfelelő átkot keressen.

Talbot Grey látta, hogy itt hiába vár további szóra.

A két nőnek udvariasan istenhozzádót mondott, de a mint megfordult, úgy tűnt fel neki, mintha az ifjabb nő intett volna neki.

Ujra ránézett s az intés ismétlődött.

— Mit jelentsen ez? — kérde, a mint az utcán volt. — Talán jó volna, ha egy kissé várakoznám.

Körübelül egy félóra hosszat sétált a ház közelében, de végre mégis azt gondolta, bizonyára csalódott s tovább akart menni, a mint a fekete ruhás nő kijött.

(Folyt köv.)

— A magyar kir. meteorologiai intézet időjelzése február 9-én.

(Távirati tudósítás. Erk. 3 óra 10 p.)

a = enyhe, d = jelentékeny csapadékok nélkül.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Reszler György, Debreczen. Ugy tudjuk, hogy a kereskedelemügyi m. kir. miniszter évenként csakugyan szokott kitűzni ösztöndíjakat a külföldön tanulni vágyó iparosok részére; de hogy az idén már kitűzött volna díjat, nem tudjuk. A kereskedelmi és iparkamara helyiségében azonban minden irányban készséggel adnak önnök felvilágosítást.

M. M. Debreczen. Verseit sajnálattal félre kellett tennünk, sok igazítani való van rajtuk, azért szívesen vesszük, ha szerkesztőségünkben délután 4—5 óra között meglátogat.

K. J. Debreczen. A dalok nagyon nyikorogók, mint a kenetlen tőtszeker. Nem is kérjük, hogy folytassa.

Gy. Debreczen. A holnapi számban.

U. H. Szívesen látjuk.

Dr. Sz. Ö. Köszönet a küldött becses dolgozatért. Gyakrabban kérünk.

Idegenek névsora.

Bika szálloda.

Kernbauer Gusztáv kő, Bécs, — Kren Mauo Bpest — Krauser J. Bpest, — Kállay László gazdálkodó Fő des — Lövy Jakob kő, Bécs, — G. Idzser M. kő, Bpest, — Weil J. kő, Bécs, — Dr. Horváth ügyvéd Bpest, — Scholl J. Bécs, — Prunlechner J. Temesvár, — Pillér G. mérnök Bpest, — Kovács ügyvéd Bpest — Goldberger Gyáros Bpest, — Daubinger J. Bpest, — Klein utazó Szerged. —

Angolkirálynő szálloda.

Hoselitz József utazó Bécs, — Blau Gyula utazó Arad, — Darvasy N. gazdálkodó N.-Várad, — Engel Emil utazó Málna-Patak, — Friedman J. utazó Bécs, — Szemery József hivatalnok Bpest, — Jakabfi Jenő földbírók, Pusztá-Ecsegh, — Loszkay András szinigazgató N.-Várad, — Vincze Pál gazdatiszt Hosszu-Pályi, — Horovitz János gazdatiszt Hosszu-Pályi, — Freuder Antal bérlő Orosház.

Frohner szálloda.

Dr. Nánásy László közjegyző B. falva, — Szerdahelyi István tisztviselő Szatmár, — Heusler Vilmos és neje gazdász Szeged, — Blumenfeld Jakab utazó Bpest, — Zsiga Elek — Csorba Erzsébet Debreczen, — Gutfreund Ignác és Pedvinez Izidor gépgyárosok Bpest. —

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ

Idénybérlet 106 szám.

VI. Kizbérlet 6. szám.

Páros.

Páros.

Szombaton, 1894. évi február hó 10-én.

Ötödik előadás.

Az ötödik pont.

Operette 3 felvonásban. Vasárnap 1894. Február hó 11-én.

A Csikós.

népszínmű 3 felvonásban.

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK

KUTASI IMRE

KÖNYV- és KÖNYOMDAJA
Debrezenben, Főpiacz, Sz. Nagy Károly-ház. — Aláírja magát mindentéle

gyors és pontos elkészítésére.

**Elvállal: tankönyveket, hirlapokat, folyóiratokat és rovatozott íveket,
ÉT-, BOR- és ÁRLAPOKAT; DISZMŰVEKET
arany, ezüst és színyomatban;**

díszes egybekelési- és látogató-jegyeket.

Szóval a nyomdászathoz tartozó megrendelések gyorsan és hiba nélkül, a legjutányosabb árban eszközölhetnek.

A papír gyári árban számíttatik.

HIRDETESEKET a kiadásomban naporkint megjelenő „DEBRECZENI HIRLAP”-ban legolcsóbban számítva közléteszek.

KUTASI IMRE
könyv- és könyvnyomda tulajdonos.

MINIFÉLÉS LONDON

DISZOKLEVELEK 1871.

a legjutányosabb árakon felvállaltatnak.

Debrezen, 1894. Nyomatott KUTASI IMRE könyvnyomdájában.

IV

D

Előfizetés

Me

(K.)

kormány
és azok
családi
helyzetü
nősen p
nagy ke
engedjü
vel is el
dékot:
kormány
csak erő
keresztül

E s
liberális
zékét ké
Kénytele
házipolit
jutni ug
gyar főre

És
e körül
elvezíte
melylyel
buzgóan
gőbb fe
cselelgés
közvélem
ma már
tában va
a maga
válja.

A DEBR

Debr
annak idej
nemcsak s
nemcsak m
ködtetésére
gyont is sz
város legsz
járt aztán

A ba
el s a nála
gedültek n
szöktek vel
eleinte. Ké
lehegedült
nevezte ő

A lak
a bandatag
az ő előad
séges Eszt
sötétpiros
bet aligha
zetsége.

Ez a
Károly sze
pült előtte
háza, szer
mánya.

Nem